

**IZDAJA
OBČINSKA
KONFERENCA
SZDL LENART**

Tiskano 4400 izvodov, po
mnenju republiškega komite-
ja za informiranje št.
421-1/7 oproščeno plačevanja
temeljnega prometnega
davka od proizvodov.

Domace
NOVICE
LENART

LETO 3 ŠT. 4 JUNIJ 1986

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pukšič, Janez
Kurbus, Jože Štravs, Ire-
na Turin, Ivi Štrakl in
Marjan Hanl
Glavni urednik: Marjan
Toš
Odgovorni urednik: Rudi
Lešnik
Lektorici: Cveta Juršič in
Marija Šauplerl

**BESEDE
NAJ
POSTANEJO
DEJANJA**

*Ničkolikokrat smo
že slišali, da za pre-
magovanje perečih go-
spodarskih in politi-
čnih težav ne potrebu-
jemo praznega lepo-
rečja in ponavljanja ti-
sočkrat izrečenih mi-
sli. Naj bo temu resni-
čno tako tudi v našem
vsakdanjku. Veliko
govorimo, sestankuje-
mo najdemo na stoti-
ne najrazličnejših iz-
govorov, vsi so krivi,
sami ni ne.*

*Letošnje leto je leto
kongresov. Sindikati
in mladina, pa zveza
komunistov, vsi v en
glas zavzemamo jasna
stališča, kako iz obsto-
ječih zagat. Naj se sli-
ši jasen, kratek in je-
drnat glas delavcev,
intelektualcev, kmetov
in občanov tudi po
končanih kongresih,
ko bomo sprejeta sta-
lišča uresničevali v
praksi. Če bomo tudi
tokrat ostali le pri le-
pih besedah, nismo
storili veliko. Če smo
se izrekli za parolo, da
hočemo, znamo in
zmoremo, potem jo
nenehno preverjamo v
vsakdanjem življenju,
vsak na svojem delov-
nem mestu, po svojih
zmožnostih in sposob-
nostih. In na znanje
ne pozabimo.*

**SLOVENSKE GORICE LETOS BOGATEJŠE
ZA VEČ KOT 5 KM VODOVODA**

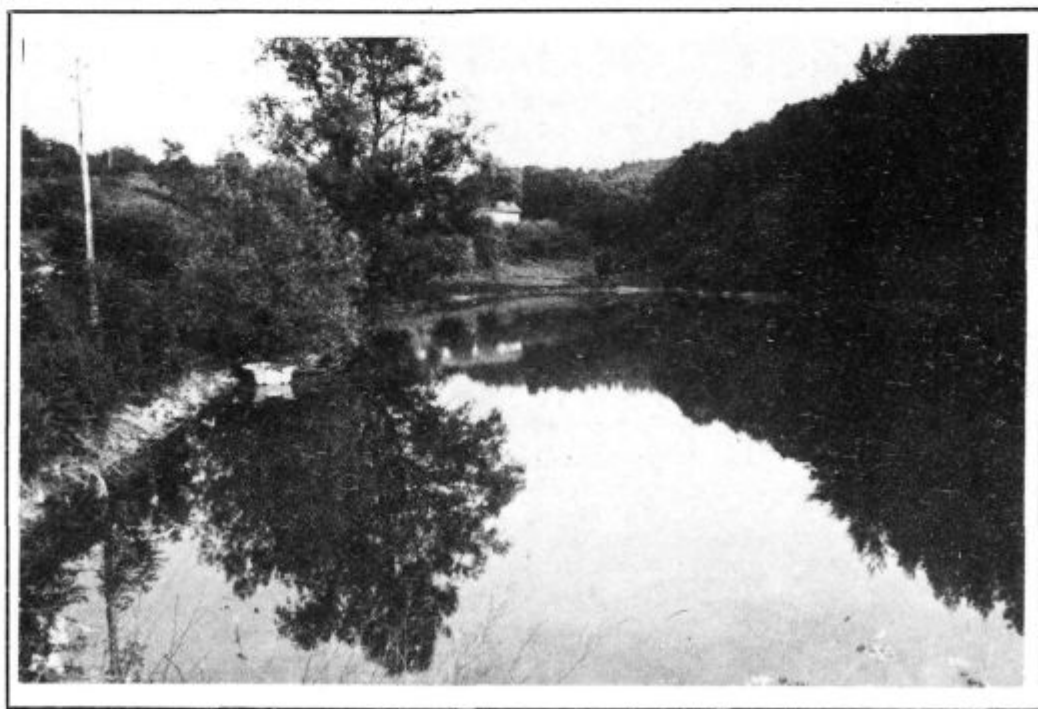
V Slovenskih goricah letos
že šesto leto poteka zvezna
mladinska delovna akcija. V
njej tokrat sodeluje 160 brig-
adirjev iz vse Jugoslavije. V
prvo izmeno, ki je pričela z
delom 8. junija so vključene
štiri brigade: Gradačac iz Bos-
ne in Hercegovine, Kragujevac
iz Srbije, brigada OUR
Naftagas iz Vojvodine in
Mladinska delovna brigada
bratskih občin, ki so jo sestavi-
li v Šmarju pri Jelšah. Mla-
di brigadirji bodo do 5. juli-
ja, kolikor traja 1. izmena,
delali na trasi v lenarški obči-
ni. Tako kot že vsa leta do-
slej, pa prebivajo v mladins-
kem taboru v Dornavi. In
kakšni bodo rezultati njihove-
ga dela? V krajevni skup-
nosti Benedikt bodo zgradili
4750 metrov primarnega vo-
dovoda Ø 110 za naselji Iho-
va — Bačkova. Vrednost te

investicije po predračunih
znaša 46 mio 550 tisoč dinar-
jev, od tega je predvidena
vrednost opravljenega mladi-
nskega dela 13 mio 755 ti-
soč dinarjev. V krajevni
skupnosti Jurovski dol pa bo-
do zgradili okoli 600 metrov
sekundarnega vodovoda
Ø 90, ki je ovrednoten na 5
milionov 880 tisoč dinarjev.
Mladinsko prostovoljno delo
je pri tej vrednosti udeleženo
skoraj s tretjino. V času dela
na trasi se bodo mladim brig-
adirjem priključili tudi do-
mačini na udarnih dnevih.
To pa bo hkrati tudi dobra
priprava za mlade Lenarčane,
ki bodo letos v vrstah bri-
gade občine Lenart.

Takšni so ponavadi podat-
ki, ki jih predstavljamo v jav-
nosti o mladinskem prostovo-
ljnem delu. Hvalimo se z
metri zgrajenih cest ali vodo-

voda, poudarjamo svetle tra-
dicije mladinskega prostovo-
ljnega dela in to je že sko-
raj vse. V zadnjih letih pa je
resnica o tem delu postala
drugačna. To vam bo znal
povedati vsak mladinski
funkcionar, ki kakorkoli so-
deluje v pripravi mladinskih
brigad in delovnih akcij. Naj-
prej je potrebno povedati, da
med mladimi iz različnih
vzrokov ni več pravega inte-
resa za mladinsko prostovolj-
no delo. Med te razloge uvr-
ščajo slabo pripravljena delo-
višča, pogoje bivanja pa tudi
poletni zaslužek mladih je
postal vse pomembnejši. To-
da, razlogi niso samo ti, ki
smo jih omenili. Odnos do
mladinskega prostovoljnega
dela je danes postal druga-
čen. V družbi mu ne pripisu-

(Nadaljevanje na 2. strani)

(Nadaljevanje s 1. strani)

jejo pomena in vrednosti, ki si ga zasluži.

In morda prav zaradi takšnega odnosa mladi vse manj radi sodelujejo v brigadah. V organizacijah združenega dela namreč kar nekako po strani gledajo tiste mlade delavce, ki želijo na delovno akcijo. V manjših kolektivih je to do neke mere razumljivo, saj vsakega zaposlenega močno pogrešajo, nikakor pa to ni opravičljivo v velikih, večtisoččlanskih kolektivih. Pa niso samo organizacije združenega dela in nekatere šole tiste, ki niso naklonjene mladinskemu prostovoljnemu delu. Dovolj zgovoren je primer Samoupravnega spoznanja o mladinskem prostovoljnem delu. K njemu niso pristopile celo nekatere republiške skupnosti in inštitucije, pa tudi sicer podpisniki bolj formalno pristopajo k njemu. Čez leto, ko bi bilo potrebno izdajati sredstva, pa nastopijo težave, ker ni denarja od nikoder. In če pomislimo, da je bistvo omenjenega samoupravnega spoznanja solidarnost do manj razvitih območij v republiki, potem ne bi smeli dovoliti, da je tako, kajti hitrejši in skladnejši razvoj je potem še zmeraj samo na papirju. Mladinsko prostovoljno delo pa je ena izmed povsem konkretnih oblik te zahteve, zato bi jo morali bolj spodbujati in nanjo gledati drugače.

Breda Čepe

OB DNEVU VARNOSTI — 13. MAJU

VARNOST — SKRB NAS VSEH

V petek, dne 16. 5. 1986 je bila v Cerkvenjaku slovesnost ob 42. obletnici obstoja varnostne službe. Učenci, delavci osnovne šole, mladinci ter člani kulturno umetniškega društva iz Cerkvenjaka so pripravili pristrčen in prijeten program. Prireditve so se udeležili aktivni in upokojeni delavci organov za notranje zadeve ter člani komitejev za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozadržito iz delovnih organizacij ter krajevnih skupnosti naše občine. Tudi krajanji Cerkvenjaka so se slovesnosti udeležili v velikem številu. Glavno vodilo prireditve je bilo spoznanje, da je zagotavljanje varnosti in družbene

samozaščite naša stalna skupna naloga. Jugoslavija še vedno velja v svetu kot oaza miru, v kateri občani niso soočeni z vsakodnevnim terorjem, ki pretresa skoraj ves svet.

Pred nami so meseci turistične sezone, ko se praviloma poveča prometna in požarna ogroženost. Izkušnje iz preteklosti kažejo, da je še vedno človek tisti dejavnik, ki najpomembneje vpliva na izboljšanje oziroma poslabšanje varnostnih razmer. Zato mora biti naša pozornost v vseh okoliščinah naravnana na upoštevanje spremenjenih pogojev življenja, ki zahteva odgovornejši odnos do dela, do narave in do soljudi. Vsi

skupaj in vsak zase moramo storiti vse, da se bo vsak večer nadaljeval s sončnim in mirnim jutrom.

Na slovesnosti v Cerkvenjaku so zaslužnim posameznikom podelili naslednja družbena priznanja:

Zvezno plaketo varnosti sta dobila delavca postaje milice Lenart Milan Pivljakovič in Miroslav Urošević.

Bronasti znak zasluge za varnost je dobil Drago Zorger — sekretar občinskega komiteja ZKS Lenart.

Pisno pohvalo je sprejel Kocuvan Milan — pomočnik komandirja postaje milice Lenart. D. Z.

DAN DELAVCEV VZGOJE IN IZOBRAŽEVANJA

Kot že vrsto let doslej, so se tudi v soboto, 7. junija, zbrali na srečanju v Gradišču v Slov. goricah delavci iz osnovnih šol, glasbene šole, vzgojnovarstvene organizacije in delavske univerze ter svečano proslavili svoj dan.

Po kulturnem programu, kjer so si ogledali monodramo Jožeta Zupana Janez Svetokriški, so se zbrali na tovariškem srečanju pri lovskem domu v Dobravi. Na svečanosti so bila podeljena tudi letošnja priznanja občinske izobraževalne skupnosti Lenart za dosežene uspehe pri vzgojnoizobraževalnem delu v občini.

Za leto 1986 so prejeli priznanja: Marjeta Belna iz VVO Marice Kerenčič Lenart, Irena Druzovič iz osnovne šole Cerkvenjak, Darinka Krajnc iz osnovne šole »Vladko Majhen« Zg. Ščavnica — Lokavec, Vida Šavli iz Lenarta in Alojzija Zemljič iz osnovne šole Lenart.

PODELJENI SREBRNI ZNAKI IN PRIZNANJA SINDIKALNIM AKTIVISTOM

Na osrednji proslavi 1. maja — praznika dela, ki je bila na Trgu osvoboditve 30. 4. 1986, je Občinski svet ZSS Lenart tudi letos podelil srebrni znak ZSS in priznanja svojim zaslužnim aktivistom in organizacijam.

SREBRNI ZNAK ZSS so prejeli: Venčeslav, ČUČEK, IMI KLEMOS Lenart, Danilo KOLARIČ, delavec s področja SOD občine Lenart,

Mirko ZORJAN, MLM TOZD Ogrevalni elementi Lenart in OO ZSS OŠ Lenart.

PRIZNANJA OS ZSS Lenart so prejeli: Danica DONKO, Matična knjižnica Lenart, Mira KEGL, VVZ Marice Kerenčič Lenart, Jožica TOMAŽIČ, OŠ Lenart in Breda ZORKO, Matična knjižnica Lenart. Srebrne znake in priznanja je podelil predsednik OS ZSS Lenart tov. Marjan RUČIGAJ. Dobitnikom še enkrat čestitamo.

VTIŠI Z ENAINTRIDESETEGA OBČINSKEGA PRAZNIKA

Praznovanja in prireditve v počastitev 41. obletnice osvoboditve Lenarta so potekale od sobote, 3. maja 1986, do nedelje, 11. maja 1986. V tem času se je zvrstilo veliko najrazličnejših prireditev.

Člani društev in organizacij so v pripravo in izvedbo vložili veliko prostovoljnega dela. Njihov trud je bil vsaj delno poplačan, saj je prireditve obiskalo veliko delovnih ljudi in občanov. Priznanje prirediteljem so tudi pohvalne besede članov delegacij in pobratenih občin Knjica in Brusa iz SR Srbije in Zlatar Bistrice iz SR Hrvatske.

Gostje so izrazili željo, da preko Domačih novic prenesemo njihove čestitke k prazniku vsem delovnim ljudem in občanom Lenarta. Slavnosti ob občinskem prazniku so zaključene, s svojim vsakdanjim delom in ravnaji pa poskrbimo, da bo tudi naslednji praznik lep, prijateljski in predvsem srečen — in nenazadnje — poln novih delovnih zmag.

R. L.

Na osrednji slovesnosti ob letošnjem prazniku občine Lenart so odprli vrata obnovljene osnovne šole Borisa Kraigherja v Gradišču

SAMO DOBRI NOVI PROGRAMI SO LAHKO RESNO JAMSTVO ZA USPEH

TOZD Izolacijsko steklo pri Lenartu sodi po delovnih in poslovnih uspehih med najboljše temeljne organizacije v delovni organizaciji Kristal Maribor, vendar tudi prizadevanja tega delovnega kolektiva zavira vse prej kot ugoden položaj v gradbeništvu.

Položaj v tej temeljni organizaciji je za malenkost boljši kot v drugih temeljnih organizacijah Kristala prav zaradi proizvodnega programa, ki v marsičem pomeni novost na jugoslovanskem tržišču. Začrtani fizični obseg proizvodnje so zato dosegli, vendar pa finančni rezultati ne ustrezajo. Jože Govedič, direktor TOZD: »Vzrok je predvsem v neskladju med cenami nabavnih materialov in cenami našega programa. Leto smo sicer uspeli zaključiti pozitivno, vendar z doseženim nismo zadovoljni. Nesorazmerje se, na primer, očitno kaže v tem, da je bil lanski prihodek za 65 odstotkov višji od preteklega leta, dohodek pa je bil za tri odstotke nižji od leta prej.

V okviru delovne organizacije smo pri Lenartu verjetno v nekoliko boljšem položaju, ker so naši proizvodni programi v gradbeništvu bolj posredno udeleženi, tako da se vsaj nekoliko izognemo negativnim gibanjem, ki so značilni za to panogo. Naši izdelki

so namenjeni predvsem industriji stavbnega pohištva. Okrog 75 odstotkov proizvodnega programa je takšnega, samo 25 odstotkov pa gre neposredno v zaključna gradbeniška dela.«

Načrti, ki so si jih v lenarški TOZD zastavili za letos, so bili torej pod vplivom doseženega, v znamenju težav v gradbeništvu in vendarle posledica ugodnega dejstva, da je proizvodni program atraktiven. Za svoj osnovni program — izolacijsko steklo so načrtovali enak obseg kot lani. Domačemu trgu bo namenjen manjši del proizvodnje, večji del pa bodo prodali na konvertibilnem trgu.

Proizvodni novosti — upognjeno in bombirano steklo — bosta po predvidevanjih dobro sprejeti na trgu, lenarške proizvodne možnosti pa omogočajo, da delavci v tej TOZD pomagajo drugim TOZD pri prirezovanju stekla, kar postaja posebna kategorija proizvodnje. Skozi roke lenarških delavcev bo letos prišlo okrog 264 tisoč kvadratnih metrov obdelanega stekla, kar je za

okrog 20 odstotkov več kot lani. Finančno gledano je to milijarda 600 milijonov dinarjev prihodka, okrog 260 milijonov dohodka in okrog 80 milijonov ostanka za sklade.

Jože Govedič: »Rezultati v prvih štirih mesecih kažejo, da smo te planske usmeritve 100 odstotno dosegli, pri izvozu pa celo preseglei.

Izvoz prav zaradi tega sodi med najpomembnejša poglavja načrtov za letos, poteka pa v glavnem prek zastopnikov v Zvezi republik Nemčiji. Izvažamo še v Francijo, močnega kupca pa imamo tudi v Avstriji.«

V Temeljni organizaciji združenega dela Izolacijsko steklo za razliko od mnogih lenarških TOZD nimajo občutnejših kadrovskih težav. Že pred leti je delovna organizacija prek Lesarskega šolskega centra v Limbušu sofinancirala poseben oddelek, v katerem so izobraževali kadre za to dejavnost. Proizvodnja pri Lenartu je torej dobro zasledena s strokovno usposobljenimi kadri, kar pa je hkrati pomembno jam-

stvo za prihodnost. V Vodstvu TOZD zaposlujejo visoko izobražene kadre, ker menijo, da je proizvodnja dosegla raven, ko je potreben nov kakovostni skok, in sicer v računalniško vodeno proizvodnjo.

PROIZVODNI PROGRAM JE V MARSIČEM NOVOST ZA JUGOSLOVANSKI TRG

Osnovni program je izolacijsko steklo, ki je poneslo ime Kristala po domovini in svetu. Pri Lenartu so med redkimi, ki imajo naprave za izboljšanje toplotne in zvočne izolativnosti, vendar proizvodne zmogljivosti še niso polno izkoriščene.

Precej pa obetajo dodatni programi. Lepljeno teklo ima prihodnost zaradi neprebojne izvedbe in velikih dimenzij, ki jih v Jugoslaviji lahko izdelajo samo pri Lenartu.

Največ pa pričakujejo od novih programov — upognjenega in bombiranega stekla. Tudi pri upognjemem steklu lahko pri Lenartu izdelajo večje dimenzije kot kjerkoli v Jugoslaviji. Bombirano steklo pa je popolna novost.

SREDNJEROČNI IN LETNI PROGRAMI SIS

V skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti ob koncu meseca junija delegati sprejemajo ugotovitvene sklepe o sprejemu SaS o temeljnih planov SIS družbenih dejavnosti v združenem delu.

V mesecu januarju so bili v javni razpravi osnutki SaS, nanje pa je bilo tekom razprave podanih kar nekaj tehničnih pripomb. V pripravi končnega besedila sporazumov so bile pripombe v glavnem sprejete, kolikor je seveda to zaradi materialnih možnosti bilo mogoče.

Ker ta vsebina sporazumov tako ali drugače zadeva slehernega od nas, je prav, da vsaj na kratko povzamemo, kaj bomo novega dobili ali imeli v tem srednjeročnem obdobju.

Ob tem, da bomo na vseh področjih družbenih dejavnosti obdržali doseženi obseg programov, bomo v srednjeročnem obdobju na novo uvedli naslednje naloge oz. programe:

Na področju otroškega varstva načrtujejo povečan obseg male šole od sedanjih 120 ur na 430 ur do leta 1990 ter dograditev 2

oddelkov vrta v Lenartu. Dela so že v teku. V letih 87—88 je predvidena gradnja vrta v Gradišču.

Na področju socialnega skrbstva predvidevajo, da bo s 1. 9. 1986 prišlo do poenotenja rejnin v celotni republici. Tako bodo za vse rejence v naši republici enotne rejnine.

Na področju zdravstva — Obrtniki in kmetje ne bodo več sami krili stroškov zdravljenja za nesreče pri delu, ampak se bo to pokrilo iz skupno združenih sredstev, ker se je za to nekoliko dvignila stopnja. Sofinancirali bomo adaptacijo lekarne v Lenartu in v letih 88—89 adaptacijo prostora zdravstvene postaje v Cerkevniku.

Pomembna novost za vse občane bo tudi ureditev fizikalne terapije v zdravstvenem domu v Lenartu, s čimer bo odpadla marsikatera draga, predvsem pa zamudna pot v Maribor. Fizikalno terapijo naj bi začeli izvajati 1. 7. 1986.

Na področju izobraževanja bomo do leta 1988 postopoma uvedli na vse osnovne šole po en oddelek podaljšanega bivanja in po 1 uro fakultativnega pouka. V letih 86—88 bi

naj dogradili in adaptirali osnovno šolo Cerkevnik, in naslednjih letih pa poskrbeli za večja popravila na šolah, kjer bo to potrebno. Uvajale se bodo tudi vse nove oblike življenja in dela osnovne šole, ki bodo prispevale k še večjemu vključevanju šole v okolje.

Na področju kulture bomo zagotovili najnujnejša sredstva za kritje materialnih stroškov za delo KUD, kar bo prispevalo k ureditvi pogojev za delo v KUD-ih in s tem k razvoju amaterske kulture v občini. Nadaljevali bomo z obnovno kulturnih domov ter zagotavljali pogoje za delo Matične knjižnice kot edine profesionalne ustanove.

Na področju telesne kulture bo dana osrednja pozornost razvoju množične telesne kulture.

Z letnimi programi bodo skupščine SIS ob koncu meseca na podlagi nalog za srednjeročno obdobje, podrobneje opredelile naloge, ki jih bodo izvajali v letošnjem letu. Za predložene programe v letošnjem letu se predvidoma sedaj veljavne prispevne stopnje ne bodo spremenile.

K. MAJČENOVIC

TOZD PROIZVODNJA BOJLERJEV

SE PO JUTRU DAN POZNA? JE PRVO ČETRTLETJE ZNAK ZA KONEC TEŽAV?

V lenarški TOZD Proizvodnja boilerjev TVT Boris Kidrič so se tudi v lanskem letu spoprijeli z velikimi težavami, zlasti s premajhno zaposlenostjo proizvodnih zmogljivosti. Temu bi se lahko enostavno reklo, da jim je primanjkovalo dela. Vzrokov je več. Največ pa jih je izšlo, tako kot že letos, iz kompliciranega položaja jugoslovanskega gospodarstva in iz ukrepov na zvezni ravni, ki niso prinesli uspehov. Težavam ustrezni so bili lanski končni rezultati, ki niso bili ugodni. Izgube na koncu koncev sicer ni bilo, vendar se je pod zaključno črto obračuna našlo komaj kaj več kot pozitivna ničla.

Pregled uspešnosti poslovanja po četrtletjih je dober, če že ne za vzpodbudo, pa vsaj za to, da kolektiv ve, pri čem je. Delavcem v lenarški temeljni organizaciji je pogled pod seštevke prvih treh mesecev vzpodbuda.

So uspeli premagati težave?

Seveda se z gotovostjo ne da niti pritrditi niti zanikati. Dejstvo pa je, da se je obrnilo v drugo smer. Direktor TOZD Jože Gričar je lahko sproščeneje predstavil nekaj najbolj ilustriranih števil:

»Letošnje prvo četrtletje je bilo bistveno boljše od lanskega. Pridobili smo mnogo več dela, ta pa se občutno odraža na rezultatih poslovanja. Celotni prihodek je bil v primerjavi z enakim lanskim obdobjem višji za 155 odstotkov, dohodek za 101 odstotek, čisti dohodek pa za 99 odstotkov. Ti ugodni rezultati se poznajo tudi na osebnih dohodkih, ki so bili v letošnjem prvem četrtletju za 102 odstotka višji kot v lanskem prvem četrtletju. Tudi za sklade se je našlo za 95 odstotkov več sredstev kot lani.«
»Biti optimist ali ne, to je vprašanje, na katerega ni lahko odgovoriti. Če se odločis za eno ali za drugo, vedno se bo našel kdo, ki bo dvomil v napoved. Zato si ni čuditi odgovoru direktorja, ki ni bil preveč določen:

»Glede na rezultate zadnjih let, ko smo se soočali z velikimi težavami, so takšni rezultati vzpodbudni. Težko pa je predvideti, če se bodo takšna ugodna gibanja nadaljevala do konca leta, upanje pa je. Dela je dovolj, prodaja dobre teče, tako da lahko na letošnje leto gledamo z določnim optimizmom.«

Odgovor je popolnoma realen, saj v Jugoslaviji ni človeka, ki bi lahko kaj natančneje povedal o gospodarskih možnostih za letos. Precej je vprašanj, na katera ni odgovorov, zato razumljivo tudi v tem TOZDU ne morejo napovedati, kdaj bodo omagale podivjane cene in kje je strop, od katerega bo trčila inflacija.

Ob zagotovljenem delu in dobri prodaji tudi na konvertibilni trg so v tej TOZD in v delovni organizaciji uspeli prodreti s svojimi izdelki. Solarni boiler je našel na ugoden odmev na tržišču, zato bodo družino teh boilerjev razširili s 300 na 200 litrov, v izdelavi pa je že prototip 100 litrskega boilerja na sončno energijo.

Konkurenca doma in na tujem je ostra, vendar tudi v lenarški temeljni organizaciji vedo, da so odločujoči inventivnost, kakovost in primerne cene.

Dobri načrti so izvedljivi samo z dobrimi kadri

Strokovno usposobljenih ključavničarjev in varilcev ves čas primanjkuje, zato so sprejemali tudi nekvificirane delavce in jih dodatno usposabljali. Formalno je kadrovska sestava sicer slaba, rezultati dela pa so vendarle zadovoljivi.

Načrti za letos so izredno napeto zastavljeni: 1,8 milijarde celotnega prihodka, 248 milijonov dohodka in 26 milijonov ostanka dohodka za sklade. Konec lanskega leta je bilo v TOZD Proizvodnja boilerjev 84 zaposlenih, zdaj jih je 105, na koncu leta jih bo 115 za uresničitev takšnega načrta bodo morali prav vsi pošteno pljuniti v roke. In tega se zavedajo!

Edvard Pukšič

Silvo Karba

Stanislav Polič

TEKMOVANJE KOVINARJEV

Na 3. delovnem srečanju kovinarjev Podravske regije so ekipo PGP Centrovod predstavljali: Anton Železnik iz Sp. Porčiča, Franc Fridau iz Zg. Porčiča in Silvo Karba iz Radehove. V odmoru med tekmovanjem kovinarjev — varilcev smo se pogovarjali z enim izmed članov ekipe, ki vam ga danes tudi predstavljamo.

Silvo Karba se je rodil 9. 12. 1944 v Lukavci pri Ljutomeru. Šolo za orodjarje je obiskoval v takratni znani Industrijskokovinarski šoli v Mariboru. Po končanem šolanju se je zaposlil v mariborski Livarni, nato pa v Hidromontaži, kjer je opravljal odgovorna dela širom po Jugoslaviji.

Leta 1972 se je iz Maribora preselil v Lenart in se zaposlil pri takratnem Komunalnem podjetju. Danes opravlja dela vodilnega monterja centralne kurjave na gradbiščih po občini in izven nje. Povedal nam je nekaj več o delu na terenu, kjer vladajo posebni pogoji dela: spremenljive vremenske razmere, nadurno delo, in kar je najhuje, oddvojenost od družine in domačega kraja. Kljub temu je ponosen, ker je v razvoj komunale v občini vtkanih petnajst let njegovega dela.

Občinskega in regijskega tekmovanja kovinarjev se udeležuje več let. V tekmovanju z avtogenim — plamenskimi varjenjem je dosegel dve prvi mesti v občini in drugo mesto v regiji. Ob koncu najinega kratkega razgovora je imel pripombo na katero bi se kar dalo zamisliti. Želi namreč, da bi za izvajanje gradbenih in montažnih del, ki se bodo v bodoče izvajala v občini, dobila prednost domača delovna organizacija. Delavci bi tako imeli delo doma in ga ne bi bilo potrebno v takšnem obsegu izvajati drugje.

Najin razgovor je bil končan. Tekmovanje se je nadaljevalo. Silvo, srečno! In uspešno tudi to pot. Roka naj bo mirna, oko natančno, srce pa takšno, kot je — je pravo.

Ekipo TVT Boris Kidrič TOZD Lenart so na tekmovanju kovinarjev sestavljali: Stanislav Zemljčič iz Ihove, Vlado Kaučič iz Negove, Ivan Lukovnjak iz Sp. Ščavnice in Stanislav Polič iz Biša.

Stanislav Polič je l. 1975 končal šolanje v Šolskem avtomehaničnem centru v Mariboru. Zaposlil se je v mariborski Metalni, l. 1985 pa v TVT Boris Kidrič Lenart. Opravlja zelo zahtevna varilska dela pri izdelavi sanitarnega akumulatorja tople vode, ki je namenjen za izrabo sončne energije.

O delovni organizaciji pove samo pohvalne besede. Medsebojni odnosi so na izredni tovariški ravni, zadovoljen je tudi z nagrajevanjem po delu.

Na tekmovanju kovinarjev je sodeloval prvič. Pridobil je nove izkušnje ter spoznal druge načine in tehnike tega zahtevnega dela. Tudi v bodoče si želi podobnih tekmovanj in srečanj, saj je prepričan v staro pravilo, da vaja dela mojstra. Tik pred zaključkom redakcije smo izvedeli, da je Stanko dosegel prvo mesto v občini in tretje v regiji. Čestitamo! — Vaja resnično napravi mojstra! Ta pravega!

R. L.

Pogled na proizvodne dvorane TVT »Boris Kidrič« TOZD Lenart

NESREČE PRI DELU NA KMETIJI IN PRVA POMOČ

Najpogostejši vzroki nesreč pri delu so človeška malomarnost, nepazljivost, prevelika naglica, prisotnost alkohola in preutrujenost. K temu pa lahko pokvarjeni ali nezaščiteni stroji samo še pripomorejo.

Stari rek pravi, da nesreča nikoli ne počiva. Zato bi morali vedno in povsod misliti na pojav nesreče. Nesreče se dogajajo na kmetiji prav povsod: v kuhinji (opekline, vreznine), na dvorišču, (vgriznine živali, vbodne rane — žebliji, vile, pločevina, steklo), v hlevu: (zvini, udarnine, padci), v delavnici: (žage, brusilke, električni tok), na traktorju: (poškodbe od pet do glave pri prometnih nesrečah ali prevrnitvi traktorja), na polju: (pri seskokih s prikolic in voz), v vinogradih in sadovnjakih: (pri škropljenju), v gozdu: (pri podiranju dreva — zlomi, prelomi, zvini krvavitve) ter ob potokih in ribnikih: (utopitve). Otrokom preti nevarnost na kmetiji skoraj na vsakem koraku (nezaščiteni stroji, odprte delavnice in hlevi, nezaščiteni ribniki, strupi in bencin ter škropiva shranjena v steklenicah ore, cocacole), še toliko bolj, če so otroci sami brez varstva, starši pa nepre-

vidni pri shranjevanju nevarnih snovi in zaščitni strojev.

Kaj je potrebno storiti, če pride do nezgode:

— zavaruj poškodovanca in zaščitni kraj nesreče,

— poškodovanca po nepotrebnem ne premikaj,

— ugotovi, kaj se je poškodovanemu zgodilo in ukrepaj takoj, še posebej, če gre za nezavest, če ne diha, če močno krvavi in če je zastrupljen,

— o nesreči obvesti zdravstveno postajo Lenart, oz. reševalno službo. To stori osebno ali po telefonu št. 74-240, 74-241 ali reševalno postajo Maribor tel. 94.

V primeru, da tega ne moreš storiti, obvesti postajo milice Lenart — tel. 74-202 ali Maribor na telefonsko številko 92.

Kaj potrebuješ za nujenje prve pomoči:

— Prvi povoj (To je povoj s sterilno gazo, pakiran v gumiranem platnu. Imajo ga v vsaki lekarni),

— trikotno ruto in opornico.

V primeru, da tega nimaš, uporabi priročna sredstva, kot so:

— čist robec, krpa, rjuha, predpasnik, pas in drugo.

Vrste poškodb in nujenje prve pomoči

— Krvavitve so posledica poškodb kože, podkožja in krvnih žil. Nevarne so tiste, pri katerih brizga kri v curku iz rane (poškodba žile utripalke), ker hitro izgubimo kri in pri takšni izgubi je nevarnost šoka oziroma smrti. Prva pomoč naj bo hitra, na krvaveče mesto položimo gazo in jo čvrsto previjemo s povojem, če to ne zadostuje, dodamo še eno gazo in povoj ter s povečanim pritiskom na rano ali s kompresijsko obvezo na žilo utripalko krvavitev zaustavimo. Poškodovanca položimo, v primeru velike izgube krvi pa prepeljemo v ambulanto.

Rane (poškodba kože — odrgnina, vrezina, raztrganina) prekrijemo z gazo in obvezujemo. Nadaljnjo oskrbo ran opravijo zdravstveni delavci.

— Opekline ne glede na to, kje so, jih vedno hladimo samo s čisto hladno vodo in to tako dolgo, dokler opečeno mesto boli. Glede na velikost opekline, prepeljemo poškodovanca do ambulante. Pri tem pazimo, da se rane dodatno ne umažejo.

— Zlome kosti in zvine sklepov spremlja močna bolečina

in otok prizadetega dela telesa. Takoj po nezgodi je priporočljivo strogo mirovanje (imobilizacija prizadetega dela) in polaganje hladnih ovitkov na mesto otoka.

— Zastrupitve spoznamo po nemudnem bruhanju, krčih, glavobolu in vrtoglavici. Če gre za zaužitje strupa, je priporočljivo izzvati bruhanje (razen v primerih, ko gre za kislino ali lug) s prsti v usta ali kozarcem močno slane vode (ena kavna žlička soli na 1 del vode). Vsakega zastrupljenca moramo prepeljati v ambulanto.

Nezavest nastopi pri poškodbah glave ali zastrupitvah. Nezavestnega položimo na bok tako, da mu izbruhana masa lahko izteče iz ust in da mu jezik ne more zdrsniti v sapnik. V takem položaju prepeljemo tudi nezavestnega do zdravnika.

Pravilo, kako preprečiti nesreče, so poznali že naši predniki, ki so rekli: »Previdnost je mati modrost. Hiti počasi. Počasi se daleč pride!« Za konec pa še to: Po toči zvoniti je prepozno, vzemi si čas in ne življenje, kajti zdrav, zbran, spočit in trezen človek lahko nesrečo predvidi in tudi prepreči.

dr. Bojan Lovšec

»MERCATOR-POTROŠNIK« LENART

Z DOBRIM DELOM DO USPEHOV

Delavci lenarške trgovske delovne organizacije Mercator—Potrošnik so se v najtežjih letih, ko so bile investicije že zelo drage, odločili za velik korak — graditi so začeli sodobno, lepo in že dolgo pričakovano blagovnico.

Mirko Košmarl, direktor DO: »Odločitev ni bila enostavna, saj smo morali vsa bremena prevzeti na svoja ramena. Graditi blagovnico v Lenartu je bilo drugače kakor v Ljubljani ali v Mariboru, kjer je tudi kupna moč prebivalcev precej večja. Kljub vsemu smo svojo željo in željo potrošnikov uresničili in danes imamo blagovnico, ki je veselje naših sodelavcev in tudi kupcev!« Veselje in ponos je blagovnica Mercator—Potrošnik Lenart, čeprav so prav zaradi te investicije morali člani kolekti-

va pošteno pljuniti v roke. Ne samo to. Tudi višjim osebnim dohodkom so se morali zavestno odreči, da so lahko vsa leta odplačevali kredite, ki so jih najeli za gradnjo.

Lansko leto smo uspešno zaključili, čeprav smo odplačevali kredite, ki so jih najeli za gradnjo.

Lansko leto smo uspešno zaključili, čeprav smo odplačevali predzadnjo in hkrati najvišjo anuiteto. V preteklosti nismo nikoli beležili izgube zaradi pridnosti vsega kolektiva, prizadevanj za dobro založenost in dobro gospodarjenje. Letos zapade zadnja in hkrati najmanjša anuiteta, ki jo bomo

v primerjavi s prejšnjimi leti zlahka odplačali.«

Delavci Potrošnika so delali tudi takrat, ko bi lahko počivali, skrbeli so za dobro založenost in postrežbo. Prav zato je danes mnogo kupcev iz drugih občin, ki ob prijazni postrežbi radi kupujejo v lepi blagovnici.

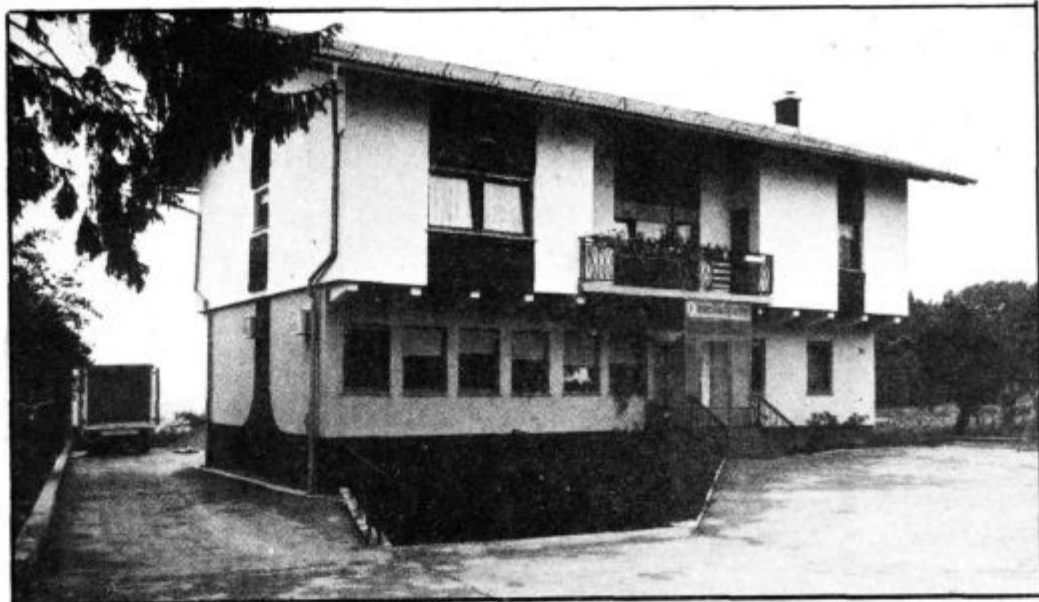
J. Kurbus

V Gradišču obnavljajo kulturni dom. Lepšo zunanost naj obogati še »boljša vsebina« dela KUD-a

PREVEČ NEPRO- IZVODNIH DELAVCEV NA KILOGRAMU MESA

Življenjska zgodba Henrika Fekonje, enega najbolj znanih zasebnih mesarjev v tem koncu Slovenije, je precej podobna usodi še mnogih uspešnih obrtnikov. Po končani šoli in opravljeni vojaščini je šel s trebuchom za kruhom v tujino. Po 10-tih letih se je vrnil in pričel uresničevati svoje sanje — postati mesar — obrtnik. Pri tem pa se še rad pošali, da je želel postati mesar zato, ker rad je meso. Maja leta 1974 je pričel z negotovostjo voditi mesarijo v Gradišču v Slovenskih goricah. Nekateri mesarji pred njim niso imeli uspeha, zato je bil dokaj previden. V mesnici so v 14. dneh zaklali kakšno govedo, dva prašiča na teden in to je bilo že skoraj vse. Toda počasi in

vztrajno se jim je promet večal, tako da so leta 1978 začeli graditi novo mesnico. Pred Henrikom Fekonjo, njegovo ženo in sinovoma so bila štiri leta težkega dela, toda uspeli so. Od leta 1982 posluje v novi mesnici, kjer ima zaposlene še tri delavce. Danes tedensko zakoljejo in predelajo ali prodajo več kot 10 goved, okoli 50 prašičev in nekaj telet. Pravi, da z nabavo živine nima težav. Zaradi redne oskrbe mora tudi on včasih seči globlje v žep, dru-

gače živino odpeljejo. Povečali bodo prostore za predelavo mesa. Novost bo v tem, da bodo meso pakirali in ga razvažali v lenarške trgovine, kjer je oskrba zdaj slaba in mesa velikokrat zmanjka.

Na vprašanje, zakaj posluje tako uspešno, z nasmehom odgovarja, da je pri njem potrebno delati. Delavci so dobro plačani, pa tudi veliko delajo. Režije skoraj ne pozna. Vsak poprime za vsako delo, pravi. V družbenem

sektorju pa je povsem drugače. S prodanim kilogramom mesa je potrebno vzdrževati vse preveč delavcev, tistih v pisarni — meni Henrik Fekonja. S sanitarno ali davčno službo nima težav, jezi pa ga, da v plačilnem prometu pri obrtnikih skoraj nihče ne upošteva 15-dnevnega roka plačila, tako da mora na denar velikokrat predolgo čakati.

Breda Čepe

PREDSTAVLJAMO VAM KMETA FELIKSA DAJČMANA IZ MOČNE 8

SKRBI PRAŠIČEREJCEV

Slovenska in jugoslovanska živinoreja doživljata hude čase. Tako vedo povedati strokovnjaki pa tudi posamezni rejci in predstavniki mesnopredelovalne industrije. Prav zaradi težav v živinoreji, posebej pa še v naši prašičereji, so marsikje hlevi prazni ali na pol polni.

Tako nekako je tudi pri Dajčmanovih v Močni 8. Feliks Dajčman namreč že tri leta pita pujske, pred časom pa si je zato postavil tudi sodoben hlev, v katerem je lahko v enem turnusu 265 prašičev.

»Takrat so me prepričali predstavniki naše domače zadrage pri Lenartu in seveda tudi lastna volja do tega dela. Oba z ženo Genovefo sva poprijela za delo in doslej kljub težavam nekako kar uspešno gospodarila pri hiši. Moram zares reči pri hiši, saj sprva nisva imela kaj dosti zemlje, danes pa imava že kar veliko površino.«

Tako rad pripoveduje gospodar Feliks, ki ga poznajo daleč naokoli. Poznajo kot dobrega in izkušenega rejca, hkrati pa pri zadrugi tudi dobrega kooperanta. A kaj, ko samo z voljo težav ne more premagovati.

»Danes imava hlev za bekone prazen. Malo zaradi lastne previdnosti, saj sva jeseni menila, da v zimskih mesecih ne bova imela živali v hlevu, ker ni pravilne toplotne izolacije, na pomlad pa nisva dobila pujskov. Zdaj si vsi skupaj z zadrugo pri Lenartu prizadevamo, da bi nekako vohlevili male pujske...«

V kmetijski zadrugi pri Lenartu strokovnjaki pospeševalne službe radi pohvalijo Dajčmanove in hkrati obljublajo, da bodo nekje našli tekače.

Feliks Dajčman iz Močne

»Spomnim se časov, ko smo male pujske iskali tudi v drugih krajih in celo v drugih republikah. Saj sami vidite, kakšna nihanja doživljamo v naši živinoreji pa tudi v kmetijstvu sploh. To seveda ni dobro, saj ima tudi kmet svoje kratkoročne in dolgoročne programe. Slednje pa težko uresničuje, če se odnos do kmetijstva nenehno spreminja, kmetijska politika pa prav tako.«

Pri Dajčmanovih so si v teh letih nakupili potrebno mehanizacijo in danes zlahka obdelajo 3 hektarje lastne in deset hektarjev najete zemlje. Na njivah pa pridelujejo največ koruze, ki jo seveda porabijo za pitanje. Pri hiši pa ne vzgajajo samo bekono, pač pa se radi pohvalijo tudi s plemenskimi svinjami in tekači. Zanje skrbi mama Genovefa, ki s ponosom pove, da približno 50 odstotkov potrebne krme za male pujske pridelajo sami. Škoda je le, da jim to ne uspeva tudi za potrebe bekonske proizvodnje, saj bi na tak način bistveno zmanjšali stroške. A kaj, ko na zemlji, ki jo imajo, ne zraste več, kot lahko...

Feliks Dajčman je dober kooperant, svojo aktivnost pa kaže tudi v različnih samoupravnih in drugih organih. Tako je bil tudi predsednik zadrugnega sveta kmetijske zadruge, zdaj pa deluje v komisijah.

Za konec pa zapišimo še to spodbudno vest. Tik pred zaključkom redakcije našega časopisa smo namreč izvedeli, da bodo pujski že čez nekaj dni v hlevu in 265 glava čreda bo spet zadovoljno krulila.

Janez Kurbus

MLADI PIŠEJO

KAJ JE MAJ?

Je morda pesem, ki poje o svobodi, sreči, veselju? Je zveneča melodija pomladi, cvetja, mladosti? Da, to je maj!

Čudovit mesec! Narava pokaže svoje čare, kamorkoli se ozreš, povsod cvetoči travniki in polja, ki v taktu nežne spomladanske simfonije naznanjajo življenje, gibanje.

Srečni smo! Lepoto lahko uživamo v svobodi in miru. Vemo, da je to neprecenljivo bogastvo. Slutimo, kolikor naša mlada življenja slutiti morejo. Bi želeli videti, srečati svobodo?

Potem pojdite z nami po vasi! Videli boste razposajene otroke širom po travnikih, videli boste kmeta, ki že okopava poljske pridelke, ki jih je posadil. Videli boste, da nekateri od njih že kosijo travo. Ali ni to svoboda? Prava majska svoboda! Ni naključje, da je maj naš in bo naš mesec — mesec mladih, živahnih, radoživih. Ne le dan mladosti, ves mesec je naš. Lepoto in vzdušje tega pomladnega meseca je nekoč, pred šestimi leti prekrila žalost. Ne bomo ga pozabili, le kako, saj je dejal: »Na mladih je naša prihodnost.« Kljub žalostni in boleči izgubi pa bo maj ostal to, kar je — mesec ljubezni, mladine in Tita.

Se naprej nas bo razveseljeval s tisočnimi barvami, zelenimi listi, narava se bo vedno znova in znova odevala v čudovito obleko. Mi pa jo bomo sprejemali z odprtimi rokami in z nasmehom na ustnicah.

Cvetka Kraner
Janja Šabede

7. r. OŠ Jurovski dol

OTVORITEV ŠOLE

Sola. Marsikdo se ob misli nanjo le grenko nasmehne, spet drugi obuja spomine na vesela doživetja, ki so se odvijala za nekatere še v kar prijetni stavbi. Mnogi šolarji imajo raje staro, okrušeno šolo, drugi pa si želijo prostorno in moderno, kjer se bodo z veseljem učili. Tudi mi, učenci osnovne šole Borisa Kraigherja Gradišče smo si želeli prav takšno: svetlo, prostorno, z velikimi prijaznimi učilnicami. In pomislite, naša že davna želja se je uresničila! Dobili smo prav takšno, kot smo si jo predstavljali. Že dolgo smo vedeli, da bo 11. maja otvoritev naše šole. Bližal se je težko pričakovani dan. Ker še okolica šole ni bila povsem urejena, smo jo urejali med urami telesne vzgoje. Kmalu je bila le-ta povsem urejena in vsi smo ponosni in zadovoljni

opazovali svoje delo. V petek, dva dni pred otvoritvijo, smo vsi mrzlično pripravljali razstavo slik in drugih izdelkov. Končno je prišla nedelja. Vsi nastopajoči smo prišli eno uro pred otvoritvijo. Šola je predala namenu najstarejša učiteljica, tov. Adela Neuvirt.

Sledili smo pozdravni govori, nato pa smo učenci pripravili kratek program. Tako smo 31. občinski praznik in otvoritev nove šole strnili v prireditev v našem kraju. Po končanem programu so si občani šolo ogledali. Zdaj, ko imamo boljše pogoje za učenje, smo vsi, tudi učitelji, zadovoljni. Vsi si želimo, da bi čimdlje ohranili lepe šolske prostore tudi za prihodnje mlade rodove.

Mateja Bela 7. a.
Gradišče

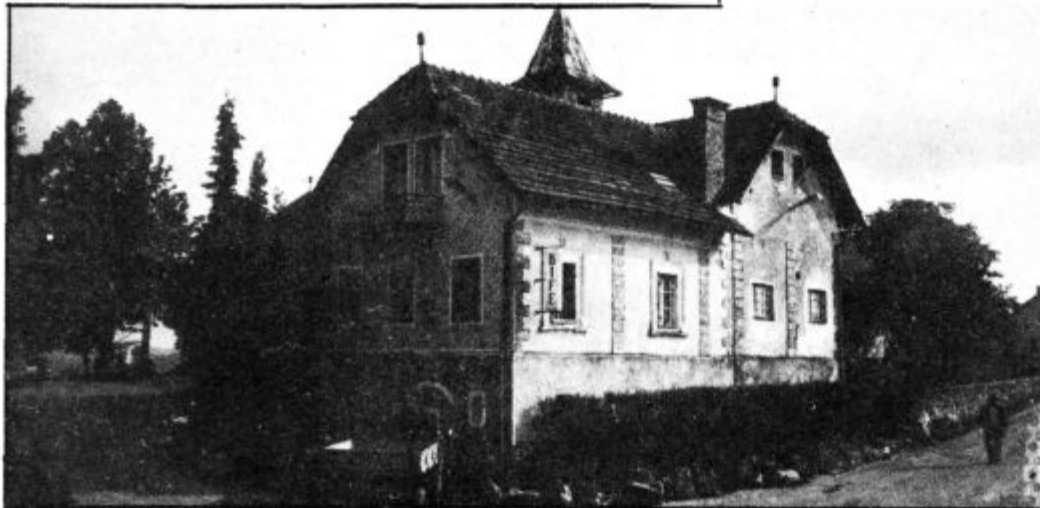
DOMAČA KRIŽANKA

sestavil EDWARD POKŠIČ	Luteran	majhno rebro	mozolj	poljska valuta	☆	NAZIV	mong. vladar
9. maj ☆							
propa- ganda							
obrab- ljen							
kraj na meji občine						Radove- duež	biblijski očak
ekonom. center			družina	svetovna organizacija			
sečnja				predp. za naravno znanost letal			
tona		listje na k. praz. sloje župani pod franc. 21					
tuje ž. ime							Poljska
stadion v Bodimpe- sti				neznani leteti predm.			
glas trobente				grški bog vetrov			

Svojo rešitev boste lahko preverili
v prihodnji številki Domžkih novic!

MAISTROVA SPOMINSKA SOBA NA ZAVRHU

Turistično društvo Zavrhu si prizadeva ohraniti naravno in kulturno dediščino. Gre zlasti za ohranitev znane »Maistrove vile«, v katero je zahajal general in pesnik Rudolf Maister. Sicer pa opravljajo člani turističnega društva na Zavrhu tudi številne druge naloge. Zdaj jih je že 70, na novo delujejo 6 let, društvo pa je bilo ustanovljeno leta 1962. Vmes je delo nekaj časa zamrlo. Na Zavrhu so nadvse aktivne tudi kmečke žene in dekleta. Tamkajšnji aktiv kmečkih žena je že velikokrat pripravil pravcata presenečenja in predstavil vse dobrote stare slovenskogoriške kuhinje.

»REPUBLIKA« V VOLIČINI

Proti koncu leta 1943 se je narodno osvobodilno gibanje v Voličini zelo razvejalo. Kot piše Janko Kšela v svoji diplomski nalogi, so bile zelo redke hiše, ki niso bile vključene v NOB. V Zg. Voličini je bilo središče v Pesjaku pri Krajncevih in sosedih. To področje so imenovali tudi »Republika«, saj so sodelovali s partizani stari in mladi. Varno zatočišče za borce in aktiviste so predstavljali bližnji hrastovski gozdovi. Važno središče je bilo tudi v Nadbišecu pri Rojku in okolici, tretje pomembno središče v Selcih pri sadjarju Čehu in četrto v Rogoznici pri Fradlu.

Proti koncu leta 1944 so v večini naselij ustanovili odbore OF. Za Zg. Voličino je bil ustanovljen 8. novembra 1944 pri Letnikovih, za območje Sp. Voličine pa pri Listniku. V tem času so formirali odbore tudi na Zavrhu in v Nadbišecu pa tudi v Črmljenšaku in Selcih. Je-

seni 1944. leta so pričeli uporabljati Smrdeljev bunker za partizansko bolnišnico. Ranjence je sprejemal samo oče Smrdelj, ki jim je v bunker prinašal hrano in zdravila. Z ustanovitvijo odbora OF za Zg. Voličino, je novoustanovljeni odbor prevzel skrb za prehrano ranjencev. Bolnico je stražil Smrdelj ali njegovi otroci. Družina je izdelala tudi podroben načrt reševanja ranjencev, če bi okupator morda bolnico odkril. Nemci so sicer nekaj slutili in večkrat stikali okoli hiše, vendar bolnice niso odkrili. To partizansko bolnišnico so kasneje imenovali CAF, v njej pa je bilo vedno nekaj bolnikov in ranjencev. Težjih niso sprejemali, bolnišnice pa ni nikoli obiskoval zdravnik.

Še ta podatek. V CAFI se je zdravil tudi sekretar ljutomerskega okrožja Boris, ki je bil ranjen v glazenj.

M. T.

KRAJEVNI MOZAIK

Cerkvenjak — Tamkajšnja osnovna šola se že pripravlja na slikarsko kolonijo »Maks Kavčič«, ki se je bodo udeležili učenci — likovniki osnovnih šol občine Lenart in občin Ptuj ter Maribor. Slikarska kolonija se bo začela 23. junija. Cerkvenjačani se tudi pripravljajo na praznovanje 22. krajevnega praznika. Praznovali bodo 13. julija, ko bodo slovesno odprli gospodarski del novega gasilskega doma. Ob prazniku bodo predali v uporabo tudi nove prostore krajevnega urada in krajevne skupnosti.

In še tole — tudi letos bo ob prazniku v Cerkvenjaku že tradicionalna parada, v kateri bo-

do prikazali stare šege in navade.

Pridite, ne bo vam žal.

Lokavec — V tej obmejni krajevni skupnosti si prizadevajo, da bi čimprej gramozirali in usposobili vaške ceste. Ker je denarja malo, prevoz gramoza pa drag, so se v akcijo vključili kmetje s traktorji. Gramoza na cestah je več, slabe volje krajanov pa vse manj.

Mladina Lokavca se večkrat zbere na tovariških srečanjih. Pritegnejo tudi mlade iz sosednjih krajev. Aprila letos so se v Lokavcu srečali tudi krvodajalci. Junija letos bodo krvodajalci Lokavca odšli tudi na izlet.

Voličina — Tudi Voličani pridno skrbijo za vzdrževanje in urejanje vaških ter krajevnih cest. Letos so na ceste navozili

že preko 100 m³ gramoza. Pri urejanju cest sodelujejo s prostovoljnimi delom tudi krajanje. V Voličini bodo zaključili dela pri obnovi telovadnice. Stroški za popravilo kritine in žlebov bodo znašali več kot milijon dinarjev.

Zavrh — Turistično društvo si močno prizadeva obnoviti in urediti spominsko sobo generala in pesnika Rudolfa Maistra—Vojanova. Pri ureditvi bosta pomagala tudi kulturna skupnost občine Lenart in zavod za spomeniško varstvo iz Maribora. V nekdanji Maistrovi vili bodo obnovili tudi kletne prostore. TOZD gostinstvo lenarškega Agrokombinata računata, da bo z pestro gostinsko ponudbo ustregel željam številnih obiskovalcev slikovitega Zavrha.

Kako dolgo še tako mačehovski odnos do narave?

SLOVENSKO-GORIŠKA IKEBANA

Jugoslovanski književniki, ki so se udeležili svoje skupščine v Mariboru, so obiskali tudi Gradišče v Slovenskih goricah. Seveda zaradi Cankarja, Kraigherja in Brnčiča. Ne vem pa, če so se srečali z ustvarjalci resolucije ter kratkoročnih in dolgoročnih načrtov razvojne občine. Ti so po svojih sposobnostih oblikovanja lepe besede jugoslovanskim pisateljem namreč povsem enakovredni.

.....

Slišim, da naj bi v nekaterih krajih v občini gostovala Čudežna polja. Pa ne da bi si pri Agrokombinatu in Kmetijski zadrugi zaradi tega obetali boljši pridelek...

.....

Koruzo veselo poganja liste, krompir je zacvetel, pšenica nakažuje bogato žetev. Med Senarsko in Cerkvenjakom zdaj že vedo, kje je njiva in kje magistralna cesta. Prej razlike namerič ni bilo opaziti.

.....

Vidim, da nekemu novemu občinskemu politiku močnejše sivijo brki, odkar opravlja novo funkcijo. Ne vem, za kaj se bo zdaj odločil — za nadaljnje napredovanje ali za še vsaj nekoliko mladostni videz svojega moškega okrasa?!

.....

Lenarško zdravstvo in politika sta sklicala posvet o škodljivosti alkohola, vendar na njem ni bilo ne enih ne drugih. Pa verjetno je ne zaradi pripricjanja, da so delovni ljudje in občani že dovolj osveščeni? Gotovo jih ni bilo zato, ker so spoznali, da si občajni občani tako ali tako ne bodo mogli privoščiti tako dragega razkošja.

.....

Izvedel sem, da se zaključka revije obrtniških zborov ni udeležil noben iz tako imenovane občinske strukture. Tudi na obrtniškem plesu ni bilo nobenega, čeprav so imeli rezervirano mizo. Naj se torej vidi, kako na najvišji ravni skrbimo za razvoj obrti!

.....

Ko smo se še bili sposobni sprijemati z razvojnimi težavami v občini, je pri Lenartu cvetela rokoborba. Ko zdaj skušamo slediti razvoju čez drn in strn, se navdušujemo za motokros. Bojtim se, da se bomo v kratkem vsi v občini vpisali med — padalce.

.....

O družbenem sektorju gostinstva v občini ne kanim danes napisati nič slabega! Pa tudi dobrega ne.

.....

Dajem častno moško besedo, da sta mi nov predsednik občinske skupščine in nov predsednik občinske konference SZDL precej bolj všeč kot prejšnja predsednika!

Lovro Koloman